

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κ. ΤΑΤΤΗΣ

Ο Στέφανος Τάττης γεννήθηκε το 1825 στο Βυθκούκι, πλησίον της Μοσχόπολης και μικρός ακόμα, το 1832, εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του στη Θεσσαλονίκη.

Ο πατέρας του, Κωνσταντίνος Τάττης του Παναγιώτη, ήταν πλούσιος καπνέμπορος με σημαντική κτηματική περιουσία. Διετέλεσε Δημογέροντας, επίτροπος του Ιερού Ναού Αγίου Μηνά και είχε εμπλοκή στις δραστηριότητες της Φιλικής Εταιρείας.

Ο Στέφανος Τάττης, όπως και ο πατέρας του, ήταν καπνέμπορος και κτηματίας και το 1865 συγκαταλέγεται μεταξύ των δέκα πλουσιότερων χριστιανών της Θεσσαλονίκης με Οθωμανική υπηκοότητα. Η διαπίστωση αυτή συνάγεται από το γεγονός ότι, το συγκεκριμένο έτος, χρεώθηκε από τις Οθωμανικές αρχές με στρατολογικό αντισήκωμα 200 γρόσια.

Το 1856 παντρεύτηκε την Καλλιόπη το γένος Ναούμ Βέδα από τη Σιάτιστα και απέκτησαν πολλά παιδιά, από τα οποία επέζησαν μόνο δύο, ο Κωνσταντίνος και η Ελένη. Η Καλλιόπη, ακολουθώντας το παράδειγμα του συζύγου της, είχε ενεργό ανάμειξη στην «Φιλόπτωχο Αδελφότητα Κυριών», της οποίας υπήρξε ιδρυτικό μέλος, μέλος των Διοικητικών Συμβουλίων και Πρόεδρος της Αδελφότητας Κυριών (Γυναικών) από το 1890.

Ο Στέφανος Τάττης είχε ενεργό ανάμειξη στα δρώμενα της ελληνικής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης, πρωτοστατώντας και υποστηρίζοντας την τάση για συγκεντρωτισμό της διοίκησης και της ισχύος της Κοινότητας και εναντιωνόμενος στις νεωτεριστικές αντιλήψεις. Διετέλεσε Δημογέροντας, τουλάχιστον, κατά τα έτη 1860, 1861, 1862, 1872, 1875, 1876, 1877 και 1879. Συμμετείχε το 1879 στην Επιτροπή αναθεώρησης του Κοινοτικού Κανονισμού, διετέλεσε μέλος της Επιτροπής των Μεταρρυθμίσεων και το 1878 εξελέγη Πρόεδρος του Εμποροδικείου Θεσσαλονίκης. Εξελέγη, επίσης, βουλευτής στην Οθωμανική Βουλή του Αμπντούλ Χαμίτ.

Κατά την έναρξη του Μακεδονικού Αγώνα, το 1903, είχε ενεργό ανάμειξη στην ίδρυση του μυστικού «Ελληνικού Αμυντικού Κομιτάτου» στη Θεσσαλονίκη και στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του.

Ως άνθρωπος ήταν απλός και σεμνός. Είναι αξιοσημείωτο, ότι νοίκιαζε το στασίδι του στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου, χωρίς, όμως, να προβαίνει σε δαπανηρό εμβατικάσιο, όπως συνηθιζόταν και όπως έπρατταν αρκετοί ενορίτες με σαφώς μικρότερη οικονομική επιφάνεια και κοινωνική επιρροή, σε σχέση με τον Στέφανο Τάττη.

Ο Στέφανος Τάττης διετέλεσε Πρόεδρος της «Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ανδρών Θεσσαλονίκης» για ένα βραχύ διάστημα το 1873. Επανεξελέγη το 1886 ως Πρόεδρος της Αδελφότητας και θήτευσε στη συγκεκριμένη θέση μέχρι τις 7 Μαΐου 1890.

Το 1910, σε ηλικία 85 ετών, μη δυνάμενος να ξεπεράσει το πρόβλημα της χρόνιας πάθησης που αντιμετώπιζε, αυτοκτόνησε. Στο όνομά του έχει αφιερωθεί δρόμος, προς βορρά του Ιερού Ναού της Αγίας Σοφίας.

Βιβλιογραφία

1. Βακαλόπουλος Κ. Χριστιανικές συνοικίες, συντεχνίες και επαγγέλματα της Θεσσαλονίκης στα μέσα του 19^{ου} αιώνα. Μακεδονικά 1978, 18:103-142.
2. Μεταλληνού – Τσιώμου Α. Πάνθεον των Μακεδόνων Αγωνιστών (1896-1914). Θεσσαλονίκη 1951.
3. Σαμαρτζίδης Χρ. Στέφανος Κων. Τάττης. Στο: Φιλόπτωχος Αδελφότης Ανδρών Θεσσαλονίκης 1871-2000. Θεσσαλονίκη: Φ.Α.Α.Θ. 2000:86-88.
4. Σερεμέτης Δ. Ο φιλικός Κωνσταντίνος Π. Τάττης (1787-1864). Μακεδονικά 1983, 23:65-67.

5. Σερεμέτης Δ. Ο Στέφανος Κ. Τάττης (1825-1910) στη δομή της κοινωνίας της τουρκοκρατούμενης Θεσσαλονίκης. Μακεδονικά 1986, 25:266-296.
6. Σερεμέτης Δ. Ιωάννης. Δ. Κουτατζόγλου (1748-1819), Κωνσταντίνος Τάττης (1787-1864), (Ο «Μέγας Άρχων» και ο «Φιλικός»). Μακεδονικά 1998, 31:213-238.
7. Στογιόγλου Γ. Η εν Θεσσαλονίκη Πατριαρχική Μονή των Βλατάδων. Θεσσαλονίκη 1971:312.
8. Φ.Α.Α.Θ. Αρχείο περιόδου 1873-1890 (Επεξεργασία στοιχείων).
9. Φ.Α.Α.Θ. Πρακτικά συνεδριάσεων Δ.Σ. και Γ.Σ. περιόδου 1873-1890 (Επεξεργασία στοιχείων).
10. Χεκίμογλου Ε, Γεωργιάδου – Τσιμίνο Κ. Η ιστορία της Επιχειρηματικότητας στη Θεσσαλονίκη. Θεσσαλονίκη: Π.Ε.Ε.Β.Ε. 2004 Β1:251-253.

Θεόδωρος Ι. Δαρδαβέσης